

Tamil Heritage Foundation

தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials

e-Book series

an international NGO initiative to digitize old Tamil books and palm leaf manuscripts

visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஓலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசிசாம்களையின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வள்ளத நிரந்தரமாக்கும் ஒரு சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசிசாம் முத்திரை
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்கறை

Reprint from Kalai Magal.

‘தலைமுறைக்கும் போதும்’

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர்

துஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள ஒரு பெரிய கிராமத்தில், பல வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு தனவந்தர் இருந்தார். அவருக்கு மிக்க பணமும், பூஸ்திதியும் உண்டு. பொருளை விருத்தி செய்வதினும் அதனைக் காப்பாற்றுவதினும் நல்ல திறமையுள்ளவர். அவற்றிற் குரிய வழிகளையற்ற அவ்வாறே மிக்க முயற்சியுடன் ஒழுகி வந்தார். தாமே நேரில் வயல்களுக்குச் சென்று வேலைக்காரர்களிட மிருந்து வேலை வாங்குவார். தாழும் செய்து காட்டுவார். பயிர்த் தொழிலில் பேரூருக்கழும் பயிற்சியும் உடைபவர். தொழுதுண்ண சுலைபிள் உழுதுணினிது என்பதை நன்கறிந்தவர். ஆனால், கல்வியில் அவருக்குப் பழக்கமே கிடையாது. மற்ற ஜனங்களோடு அதிகமாக செருங்கிப் பழகுவதில்லை. யாவருக்கும் இன்பமளித்து மகிழ்விக்கும் சங்கீதத்திலோ சிறிதேனும் அவருக்கு விருப்பமில்லை. வயல்களில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளும் உண்டாரும் ஒசைகளுமே அவருக்கு எல்லாவித இனபத்தையும் அளித்தன.

இப்படியிருக்கையில் அந்தக் கணவானுடைய வீட்டில் ஒரு கல்யாணம் நிகழ்ந்தது. உறவினர்களும் பிறரும் அவருக்கு ஊக்க மூட்டி அக் கல்யாணத்தை மிகவும் பிரபலமாக நடத்தவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய வசமாயிருந்த அவர் அக் கல்யாணத்தில் அவர்கள் விருப்பத்தின்படியே ஒரு சிறந்த சங்கீதக் கச்சேரி நடத்த உடன்பட்டார். பெரிய பணக்காரராகையினால் எவரைவேண்டுமானாலும் வரவழைக்கலாமல்லவா? நன்பர்களுடன் கலந்து யோசித்து அக்காலத்தில் தஞ்சாவூர் ஸமஸ்தானத்தில் பிரபல சங்கீத வித்துவாண்களாக இருந்த ஆணை ஜியா என்பது ஒருவர் பெயர்.

ஆணை ஜியா என்பவர்கள் சுதோதரர்கள்; இரட்டைப் பிள்ளைகளென்று வழக்கப்படுவார்கள். ஆணை என்பது ஒருவர் பெயர்;

‘தலைமுறைக்கும் போதும்’

‘ஜூபா என்பது மற்றெல்லாவர் பெயர். இருவரும் சங்கீதத்தில் மிக்க பயிற்சியடையவர்கள். எக்காலத்திலும் பிரியாது உடனுறைபவர்கள். வையைச்சேரி என்னும் ஊரில் பிறந்தவர்கள். சங்கீதத்தில் இணையற்ற விக்குவானாக விளங்கிய பூர்ண மகாவைத்தியாத சிவனவர் களுடைய தாப் வழியில் முன்னேர்கள். வடமொழி தென்மொழி தெலுங்கு என்னும் மூன்று மொழிகளிலும் சிறந்த பழக்கமும் அவற்றில் கீர்த்தனை இயற்றும் வன்மையும் உடையவர்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் சேர்க்கே சரம், பல்லவி முதலியவற்றைப் பாடுவார்கள். சிவபக்திச் செல்வம் வாய்ந்தவர்கள். விழுது முத்தாரங்குதாரங்களைத்தை மறவாது கொண்டவர்கள். திருவையாறு தாஸரங்கையும் த்தனி விஷயமாகவும் பிரணாதார்த்திவரார் விஷயமாகவும் பாட கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார்கள்.

இரு சமயம் தஞ்சாவூர் ஸாமஸ்தானக்திர்ஜி, கோதூராஜாத்தி விருந்து பல விருதுகள் பெற்ற ஒரு முகம்பதிய காஷ்டி, விந்துவாணி வங்கிருந்தார். அவர் ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதம் பாடு. அரசரையும் பிறரையும் உவப்பித்தார். அரசர் மிக்க மகிழ்ச்சியை அடைந்து, “இந்த ஹிந்துஸ்தானி சங்கீதத்தை” யாரேனும் இங்கே கற்றுக் கொண்டு பாட முடியுமா?” என்று சபையிலுள்ள சங்கீத வித்து வாண்களைக் கேட்டபோது அங்கு வீற்றிருந்த ஆணை ஐயா இருவரும், “இரண்டு மாதம் அவகாசம் கொடுத்தால் நான்கள் முயற்சி செய்து பார்ப்போம்” என்றார்கள். அவ்வாறே இரண்டு மாதம் அப்பியாசம் செய்து அந்தச் சங்கீதத்தைத் தவறின்றி அரசருக்குப் பாடிக் காட்டி அங்கள். அதுவரையில் தஞ்சையிலேயே இருந்த முகம்மதிய வித்து வான் கேட்டு வியப்புற்று, “நாங்கள் எவ்வளவோ சிரமப்பட்டு, தக்க ஆசிரியரிடம் பல வருடங்கள் பயின்று கற்றுக் கொண்ட இந்த அருமையான வித்தையைக் கேள்வியினாலேயே இவ்வளவு விரைவில் இவர்கள் கற்றுக் கொண்டார்களே! இவர்களால் அறிய முடியாதது ஒன்றுமில்லோவிருக்கிறது!” என்று சொல்லிப் பாராட்டின ரென்று சொல்லார்கள்.

இத்தகைய வித்துவான்கள் மேற்கூறிய கணவான் வீட்டுக் கல்யாணத்துக்கு வந்துசேர்ந்தார்கள். அவர்களுடைய வரவை அறிந்த ஜனங்கள் யாவரும் அவர்களுடைய பாட்டைக் கேட்க ஆவல் கொண்டு, வந்து கூடினார்கள். வெளியூர்களிலிருந்தும் பலர் வந்தனர். அவர்களுடைய பெருமை எங்கும் பரவியிருந்ததாதலின் அவர்கள் பாட்டைக் கேளாவிட்டனும் அவர்களைப் பார்த்துவிட்டாவது போகலாமென்று பலர் வந்திருந்தனர். இவ்வளவு கூட்டத்தையும் கண்ட தனவந்தருக்கு உள்ளுக்குள்ளே மிக்க சந்தோஷம் உண்டா

‘தலைமுறைக்கும் போதும்’

3

யிற்று. எல்லோரும் தமிழை உத்தேசித்து வந்திருக்கிறார்கள் என். பது அவருடைய நினைவு.

முகர்த்த தினத்து மாலையில் பாட்டுக் கச்சேரி நடந்துகொண் டிருந்தது. ஆனே ஜூயாவைச்சுற்றி இம் பிரபலர்களான வித்துவான் கள் பலர் உட்சார்ந்து இருந்தார்கள். கூட்டம் அமைதியாகவிருந்து கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. வீட்டு எஜமான் அந்தச் சமயத்தில்தான் தமது கெளரவத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று சுறுசுறுப்பாகப் பல காரியங்களைக் கவனித்து வந்தார். உணவுக்கு வேண்டியவற்றையும் பிற உபசாரங்களுக் குரியனவற்றையும் செல்வனே அமைக்குமாறு அங்கங்கே உள்ளவர்களை ஏவிக்கொண்டும் அடிக்கொருதரம் சங்கதைக்கச்சேரி நடக்குமிடத்திற்கு வந்து கூட்டத்தையும் பாடுபவர்களையும் சுற்றிப்பார்த்துக் கணேத்துக்கொண்டும் காற்றுடிபோல் சமுன்றுகொண்டிருந்தார். உண்மையில் அவருக்குச் சங்கிதம் என்பது இன்னதென்று தெரியாதாதவின் அதில் அவருக்குப் புத்தி செல்லவில்லை.

ஆனே ஜூயா ஒரு பல்லவி பாட ஆரம்பித்தனர். பலபல சங்கதி களையும் கற்பனைச்சுரங்களையும் போட்டுப் பாடத்தொடங்கினர். அங்கிருந்தோர்கள், ‘இதுவரையில் இவ்வாறு கேட்டதே இல்லை’ என்று கூறி அதில் சுடுபட்டனர். அதனால் ஊக்கம் மிக்க பாடகர்கள் இருவரும் தங்கள் மெனோபாவ விரிவுக்கேற்பப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கிருந்த யாவரும் ஒரே நோக்கமாக ஆனந்தக்கடலில் மூழ்கி யிருந்தனர். அப்பொழுது ஒரு தூண்ருகில் எஜமான் நின்று கொண்டு கவனித்தார். அவர் மூக்கின்மேல் விரல் வைப்பதும் அடிக்கடி முகத்தைச் சளிப்பதும் வாயினால் வெறுப்பிற்குரிய ஓலை யை உண்டாக்குவதும் அவருக்கு எதோ மனத்தில் ஒருவித வருத்தம் இருப்பதை வெளிக்காட்டின. வரவரக் கண்கள் கிவந்தன. இரண்டுத்தவை தூணில் தட்டனார். அவருக்குக் கோபம் வந்த காரணம் ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. திடீரென்று பலத்த குரலில், “வித்வான்களே, நிறுத்துங்கள் உங்கள் சங்கிதத்தை. இங்கே இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாதென்று நினைத்து விட்டார்களோ! நானும் ஒரு நாழிகையாக எல்லாவேலையையும் விட்டு விட்டுக் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். திருப்பித்திருப்பிச் சொன்னதையே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே! அதற்கென்ன அர்த்த மென்று நான் கேட்கிறேன்” என்று கர்ஜித்தார். யாவருக்கும் உச்சங்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை ஊசியினால் குத்தினதுபோல் இருந்தது. “இவர்களைப் பெரிய சங்கீத வித்வான்களென்று பொறுக்கியெடுத்தார்கள். இதற்குத்தான் முதலிலேயே கல்பானாற்

‘தலைமுறைக்கும் போதும்’

துக்குப் பாட்டுச் செக்கேரி வேண்டாமென்று சொன்னேன்.
இருக்கிறவர்கள்லவா பிடுங்கி எடுத்துவிட்டார்கள். இவர்களுக்குக்
கொடுக்கும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு வேளாண்மையை விருத்தி
செய்யலாமே !” என்று மேலும் மேலும் கத்திக்கொண்டிருந்தார் பிரடு.

சங்கீதம் நின்றுவிட்டது. அப்போது ஆளை ஜூயாவின் மன
நிலையை யாரால் சொல்லமுடியும் ? அங்கிருந்தவர்களிற் பெரிய
வித்துவர்களைல்லாம் கண்ணில் நீர்த்தும்ப அவ்விருவருக்கும்
சமாதானம் சொன்னார்கள். அவர்கள் உடனே கல்யாண வீட்டில்
நின்றும் வெளியே போனார்கள். கூட்டம் அவர்களைத் தொடர்ந்து
சென்றது. அவ்விருவரும் ஒருவர்த்தையும் பேசவில்லை. அளவற்ற
வருத்தத்தை அடக்கிக்கொண்டவர்களைன்பதை அவர்கள் முகங்கள்
காட்டின. அப்பால் அவ்வூரினுள்ள வேங்கடேசப் பெருமாள்
கோபிதுமரு நேராந வந்து பெருமாளைத் தரிசித்தவுடன் ஒவின்று
கதறிவிட்டார்கள். உடன் வந்தவர்களைல்லாம் ஸ்தம்பித்து நின்
றனார். ஆளை என்பவர் தம்முடைய வருத்த மிகுதியினால் அடியிற்
கண்ட கீர்த்தனத்தைப் பாடத்தொடங்கினார் :

கீர்த்தனம்

இராகம் புன்னைகவராளி—தாளம் ஆதி

பல்லவி

போதும் போதும் ஜூயா தலைமுறைக்கும் (போதும்)

அங்பஸ்லவி

மாதுவர்வர காபுரி தனில் விளக்கிய
மங்கை யலர்மேலுமிக மகிழ் வேங்கடாசலனே (போதும்)

சரணங்கள்

1. அரியென் ரெழுத்தையறி யாத மூடன்றன்னை

ஆதி சேஷ னென்றும்

ஆயுத மொன்று மறியா தவன்றனை

அரிய விஜய னென்றும்

அரிந்து மரைக்காசுச் சூதவா லோபியைத்

தான் க்ரண னென்றும்

அழகற்ற வெகுகோரத் தோனை யேமிக

அங்கஜனே யென்றும் புகழ்ந்தலைந்தது (போதும்)

‘தலைமுறைக்கும் போதும்’

5

2. காசுக் காசைகொண்டு லுத்தனோச் சப்பதனில்
கற்பக தருவென்றும்
கண்தெரி யாக்குருட னென்றறிந்துஞ் சிவந்த
கமலக் கண்ண னென்றும்
பேசுத லெல்லாம் பொய்யா மொருவீனைப்
புகழரிச் சந்தர னென்றும்
பெற்ற தாய்தனக்கு மன்னமிடான் றன்னைப்
பெரிய தர்ம னென்றும் புகழ்ந்தலீந்தது (போதும்)

3. அறிவில் லாதபெரு மடையர்த மருகினை
அல்லும் பக்கும் நாடி
அன்னை *உமாதாச னுரைக்கும் பதங்களை
அவரிடத்திற் பாடி
அறிவரோ வறியா ரோவென் ரேமிக
அஞ்சி மனது வாடி
ஆசை யென்னும்பேய்க் காளா யுலகினில்
அற்பரைக்கொண் டாடித் திரிந்தலீந்தது (போதும்)

இந்தப்பாட்டைப் பாடி மேலும் சில ஸ்தோத்திரங்களைச்
செய்துவிட்டு அவ்வூராரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள்
இருப்பிடம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள் அவ்வித்வான்கள் இருவரும்.
அதற்குப் பின் தெப்வ ஸந்திதானத்தில் அன்றி வேரெருவரிடமும்
அவர்கள் சென்று பாடியதில்லை யென்பார்.

இந்தக் கீர்த்தனத்தையும் வரலாற்றையும் எனக்குச் சொன்ன
வர்கள் மேற்கூறிய ஸ்தோத்தியங்களையரவர்கள்.

---

* உமாதாச ரெண்பது ஆனை யென்பவர் முத்திரை. அதனைத் தாம்
இயற்றும் ஒவ்வொரு கீர்த்தனத்திலும் அமைத்துப் பாடுவது அவர் வழக்கம்.

Tamil Heritage Foundation
தமிழ் மரபு அறக்கட்டளை

Electronic preservation of Tamil heritage materials
e-Book series
an international NGO initiative to digitize old Tamil books
and palm leaf manuscripts
visit <http://www.tamilheritage.org>

தமிழ் ஒலைச்சுவடிகள், நூல் பாதுகாப்பு.

பாதுகாப்பற்ற நிலையில், மறுபதிப்பு காணாத பழைய
நூல்கள், ஒலைச்சுவடிகள் போன்ற தமிழ் முதுசொம்களை
மின்பதிப்பாக்கி தமிழ் வளத்தை நிரந்தரமாக்கும் ஒரு
சர்வதேச தன்னார்வ முயற்சி.

மேலும் அறிய: <http://www.tamilheritage.org>

முதுசொம் முத்தினர்
தமிழ்ப்பாதுகாப்பின் அக்காரை